

Wilhelm Reich – otec sexuálnej revolúcie

Branislav Michalka

22. októbra 2020 ✚ História ✚ Frankfurtská škola

Z postáv kultúrneho marxizmu, či neomarxizmu, je Reich postavou zaiste veľmi odpornou, ak nie priam najodpornejšou. Jeho celoživotná záľuba v perverzite a neutíchajúca túžba ničť kresťanskú civilizáciu práve šírením svojich zvrátených teórií z neho robí exemplárny prípad protikresťanskej nenávisti.

Mladosť a perverzita

Narodil sa na území dnešnej Ukrajiny, ktoré vtedy patrilo do Habsburskej ríše ako provincia Halič. Jeho rodičia boli Židia, ktorí sa rozhodli asimilovať do nemecky hovoriaceho obyvateľstva. Wilhelmov otec Leon Reich svoje deti trestal vždy, keď používali slová z nárečia jidiš, pričom mali zároveň zakázané hrať sa s inými deťmi, ktoré jidiš používali.

Celý Reichov život sa točil okolo sexuálnej perverzity a vo svojom denníku uvádza, že prvé sexuálne skúsenosti nadobudol už ako štvorročný chlapec (!), keď sa pokúsil mať sex s rodinnou slúžkou, ktorá s ním spávala. Popisuje, že pravidelne sledoval pohlavný život hospodárskych zvierat na statku svojich rodičov. Priznal sa k sadizmu, ktorý u neho vyvolával zvrátenú rozkoš, takže napríklad, keď masturboval, rád pri tom bičoval kone. Tvrdil, že od 11 rokov mával sodomitský styk s jedným sluhom. Pravidelne navštevoval verejné domy, po prvýkrát, keď mal 15 rokov a priznával, že ich od svojich 17 rokov navštevuje pravidelne každý deň. Priznal sa aj k incestným predstavám, v ktorých vystupovala jeho matka.

Jeho ctitelia sa snažili ospravedlňovať tieto ohavnosti ničím nedoloženou domnienkou, že sa stal obeťou sexuálneho zneužívania v detstve, a to malo spôsobiť jeho zvrátený záujem o všetko, čo sa týkalo pohlavnosti. Reichova dcéra Lore tvrdila, že tomu verí. Dôkazy však nikto nepredložil, a ani Reich to nikdy netvrdil.

Atmosféra v rodine Reichovcov bola každopádne dostatočne perverzná aj bez zneužívania. Jeho matka udržiavala pomer s jeho učiteľom a on neskôr písal, že ich špehoval, hanbil sa a žiarlil. Uvažoval či ho zabijú, ak sa dozvedia, že to vie. Rozmýšľal dokonca o tom, že donúti matku k incestu pod vyhrážkou prezradenia jej tajomstva. (!) Nakoniec ho prezradil a jeho matka spáchala v roku 1910 samovraždu. Skutočne dokonalý základ pre napísanie jeho knihy Sexuálna revolúcia, ktorá dala meno celej našej epoche.

Podnetný svet psychoanalýzy

Zvrátenosť duševná sa zlúčila s fyzickou vadou, keďže sa mu vytvorila celoživotná porucha kože diagnostikovaná ako psoriáza. Jeho otec zomrel v roku 1914 na tuberkulózu. V roku 1915 vstúpil Reich do armády a bojoval na talianskom fronte až do roku 1918, posledné dva roky ako poručík. Po vojne sa zapísal na štúdium práva vo Viedni, ale dlho pri ňom nevydržal, považujúc ho za nudné. Rozhodol sa preto radšej pre lekárstvo. Najväčší vplyv však na neho malo stretnutie so Sigmundom Freudom v roku 1919.

Sympatie boli zrejme vzájomné, pravdepodobne vzhľadom na bohaté skúsenosti Reicha v perverzite a Freud dovolil mladému, sotva 22 ročnému Reichovi podieľať sa na psychoanalýze niektorých pacientov. To prinieslo Reichovi drobný príjem. Úspech sa čoskoro dostavil a v roku 1920 bol Reich prijatý do Viedenskej psychoanalytickej asociácie. Je príznačné, že s jednou zo svojich pacientiek, 19-ročnou Lore Kahnovou, mal hneď pomer, čo je z hľadiska lekárskej etiky neprípustné. Za krátky čas Lore zomrela a jej matka vzniesla voči Reichovi obvinenie, že umrela na následky umelého potratu, ktorý vykonal sám Reich, pričom dieťa bolo s najväčšou pravdepodobnosťou jeho. (!) Reich neskôr priznal, že aj jej matka ho priťahovala, a keďže neskôr spáchala samovraždu, z ktorej sa on obviňoval, tak sa môžeme len dohadovať čo všetko zostalo skryté v úzadí.

Zdroj: wikimedia commons

Neskôr Reich naliehal na každú zo svojich partneriek, aby podstúpili potrat, údajne u každej viac ako jedenkrát. Vráťane jeho prvej, aj druhej manželky. Zdá sa, že nebolo jedinej zvrátenosti, ktorú by toto zosobnenie perverzity nielen nepoznalo, ale aj nepraktizovalo. Nebudeme preto unavovať čitateľov výpočtom nekončiaceho radu obludnej tuposti duše, zvrátenosti tela a ohavnosti mysle tohto odporného plaza, vinúceho sa 20. storočím.

Komunizmus, marxizmus a psychoanalýza

Toto dvojnohé „čosi“ však nemalo dosť vo svojom vlastnom pohlavnom šialenstve, rozhodlo sa ešte poučovať ľudstvo. Drzosť hraničiaca s nebeskou klenbou. Dal sa na ľavicové oslobodzovanie ľudstva od predsudkov a tmárskeho spiatočníctva. Keďže „prasačiny“ boli jeho celoživotnou záľubou a vyznal sa v nich dokonale, rozhodol sa oblažiť ľudstvo práve oslobodzovaním skrze perverzitu.

V roku 1924 publikoval sériu článkov, v ktorých predkladal myšlienku liečby prostredníctvom orgazmu. Reich tvrdil, že psychické zdravie závisí od orgiastickej sily a úplného oslobodenia libida, čiže pohlavnej túžby. Súloži prisúdil priam metafyzické výšiny: „*Nejde len o prostitútku... o objatie, či súlož. Je to skutočný emocionálny zážitok, pri ktorom dochádza k odovzdaniu celého ega, celého vášho duchovného ja.*“

Popri revolučnom orgazme nezabúdaj ani na hmatateľnú revolúciu. Zúčastnil sa revolúcie vo Viedni z roku 1927, ktorá bola úspešne potlačená a následne sa v roku 1928 stal členom Komunistickej strany Rakúska. Počas revolúcie myslel Reich aj na orgazmus pracujúcich a otvoril v revolučnom nadšení bezplatné sexuálne

poradenstvo pre pracujúcich. Ponúkal: „*psychoanalytické poradenstvo, marxistické poradenstvo a antikoncepciu*.“ Presne v duchu neskorších revolučných udalostí zo 60. rokov, Reich zriadil mobilnú sanitnú službu, s ktorou jazdil po parkoch a na predmestia, kde on a jeho spolupracovníci diskutovali s mládežou: Reich s mládenkami o psychoanalýze a orgazme, gynekológ rozdával dievčatám antikoncepciu a jeho nová milenka Lia Laszkyová informovala o sexuálnej slobode detí. (!) Rozdávali brožúry o sexuálnej slobode od dverí k dverám.

V tom istom roku publikoval prácu *Funkcia orgazmu* a venoval ju Freudovi, ktorý reagoval síce pozitívne, ale len krátkym listom, ktorého vlažnosť vzbudila v Reichovi pocit odmietnutia.

V roku 1929 sa poponáhľal vycestovať, ako člen komunistickej strany, priamo do Sovietskeho zväzu, kde mal sériu prednášok. Údajne sa ešte viac utvrdil v poznaní o súvislostiach medzi ekonomickým a sexuálnym útlakom a o geniálnosti Marxa a Freuda. Po návrate uverejnil článok s názvom *Dialektický materializmus a psychoanalýza*. Reich si v článku kladie otázku či sú marxizmus, triedny boj a proletárska revolúcia kompatibilné s psychoanalýzou. Jeho odpoveď znie, že áno. Pravda, s použitím dialektického materializmu.

V tomto svojom ortodoxne marxistickom období obohatil ľudstvo o tieto veľdiela: *Sexuálny zápas mládeže* (1932), *Masová psychológia fašizmu* (1933), *Čo je triedne vedomie* (1934) a *Sexuálna revolúcia* (1936). Ich základná myšlienka? Bola jednoduchá: sexuálny útlak je nástrojom temných síl a plodí nenávisť a fašizmus. Každý kto trvá na tradičnej sexuálnej morálke je v podstate potenciálny fašista. Záver? Oslobodíme sex od akýchkoľvek tradičných pravidiel, tým oslobodíme svoju myseľ a zároveň oslobodíme svet od kapitalizmu, imperializmu, fašizmu a ich príčin.

V roku 1930 zakladá so svojou ženou Nakladateľstvo pre sexuálnu politiku, aby v ňom mohol publikovať svoje práce, ktorých sa odrazu začala rodná strana štiť. Reich, podobne ako mnohí kultúrni marxisti, spočiatku nepostrehol, že v medzinárodnom komunistickom hnutí došlo nástupom súdruha Stalina k určitým zmenám, ktoré boli pre sexuálnu revolúciu krajne nepríjemné. Svoj boj však nevzdával, a zorganizoval konferenciu na podporu sexuality pre nedospelých.

Na úteku pred sexuálnymi tmármi, orgony a UFO

Keď sa dostal v roku 1933 k moci Hitler, Reich utiekol so svojou novou milenkou Elsou Lindenbergovou do Dánska – tu ho vylúčili z komunistickej strany. Z Dánska sa presunuli do Švédska, kde ho polícia podozrievala z toho, že prevádzkuje verejný dom, v ktorom bola Lindenbergová prostitútkou pre jeho pacientov. V tomto období „objavil“ novú liečebnú metódu – vegetoterapiu – ktorá spočívala v jeho dotýkaní sa nahých tel pacientov. Tvrdil, že účelom jeho tzv. masáže bolo vyvolať potlačovanú spomienku na situáciu v detstve. Keď liečba fungovala, videl ako sa ich telami prehánajú „vlny potešenia“, ktoré nazýval „reflex orgazmu“. Pôvodne uvažoval, že by svoju metódu nazval orgazmoterapiou.

Reichov "orgonový akumulátor"

zdroj: wikimedia commons

Nezabúdaj však ani na experimentovanie. V roku 1935 kúpil oscilograf, pripojil ho na páry a chcel, aby sa bozkávali a dotýkali, a Reich následne analyzoval kmity prístroja. Jedným z dobrovoľníkov bol aj Willy Brandt, budúci socialistický kancelár v Nemecku, a podľa všetkého tiež agent NKVD a KGB.

V roku 1939, keď vypukla vojna, sa Reich odsťahoval do USA, kde pokračoval vo svojich psychoanalytických experimentoch a sexuálnej revolúcii. Každopádne, Amerika nebola zatiaľ na tieto "dôležité" vedné odbory dostatočne kultúrne pripravená, a tak si musel privyrábať liečbou rakoviny, impotencie alebo prechladnutia. Liečba to bola pozoruhodná. Do uzavretej Faradayovej kľetky, ktorú nazval „orgonový akumulátor“ zavrel pacienta a nahého ho ožaroval. Čoskoro sa na neho, vcelku pochopiteľne, začali hrnúť sťažnosti a žaloby.

Spolupracoval dokonca s Albertom Einsteinom, ktorého navštívil a v rozhovore s ním strávil päť hodín. Spočiatku sa Einstein domnieval, že Reich objavil nejakú novú bioenergiu, ktorá by mohla byť využitá v „*boji proti fašizmu*“, ale experimenty preukázali, že išlo len o šarlatánstvo. V roku 1941 napísal Reichovi: „*Prostredníctvom týchto experimentov považujem záležitosť z mojej strany za uzavretú.*“ Reich nato napísal 25-stranový list, v ktorom sa pokúsil ešte ovplyvniť Einsteinovo rozhodnutie, ale ten už nereagoval. Jeho boj proti fašizmu nabral dokonca nechcene komickú podobu, keďže ho v roku 1941 zatkli pracovníci FBI ako potencionálneho nemeckého národného socialistu. Nakoniec sa ukázalo, že príčinou bola záměna mien.

Po vojne pokračoval Reich vo svojom šarlatánskom projekte „orgonových akumulátorov“. Podozrivé konanie a podozrenie z poškodzovania zdravia pacientov nakoniec viedlo k jeho zatknutiu a uväzneniu. Jeho psychický stav začal ukazovať na evidentnú duševnú poruchu. Začal tvrdiť, že ho prenasleduje UFO, ktoré zároveň ohrozuje celú planétu. Zomrel vo federálnom väzení 18. novembra 1957.

Prorok dnešných dní

Reichov vplyv sa naplno ukázal až v 60. rokoch. Ťažiskom jeho myslenia boli práce z 30. rokov o sexuálnej revolúcii a sexuálnej slobode. Dnes, po päťdesiatich rokoch od sexuálnej revolúcie roku 1968 môžeme ľahko zistiť, že uvažovanie, ktoré bolo v 30. rokoch ešte neakceptovateľné, sa stalo trvalou súčasťou európskeho kultúrneho a spoločenského života.

Predovšetkým myšlienka neurózy, ako výsledku potláčanie libida, ale aj identifikácia pravicových hnutí s potláčanou sexualitou, sú dnes bežnými témami v masovokomunikačných prostriedkoch. Sexuálna

zdržanlivosť je interpretovaná ako zvrátenosť a potláčanie prirodzenosti. Všetky Reichove teórie o adolescentnej sexualite či oslobodzujúcom účinku orgazmu boli plne aplikované už počas 60. rokov v univerzitných komúnach, ale aj v bežnom živote.

Mieru zvrátenosti súčasnej spoločnosti môžeme posúdiť práve na osobe Wilhelma Reicha a jeho myšlienkach. Tie úplne stratili svoju revolučnosť a stali sa doslova banálnosťami, s ktorými sa môžeme stretnúť dennodenne v stánkoch s časopismi, či na internete v každých „serióznych“ novinách. Preto si právom zaslúži skutočne onen neslávny titul – otec sexuálnej revolúcie.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/wilhelm-reich-otec-sexualnej-revolucie/>